

عنوان مقاله:

بررسی اهمیت و جایگاه دانش اکولوژیکی سنتی در دانش سنتی

محل انتشار:

کنفرانس ملی حفاظت از تنوع زیستی و دانش بومی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مکرم روان بخش - عضو هیات علمی پژوهشکده محیط زیست جهاد دانشگاهی

طوبی عابدی - عضو هیات علمی پژوهشکده محیط زیست جهاد دانشگاهی

خلاصه مقاله:

دانش اکولوژیکی سنتی را می توان به مجموع ای از آگاهیها، اقدامات و عقاید استنتاج یافته از فرایندهای توافقی و انتقالی از طریق نسل ها بوسیله انتقال فرهنگی در مورد روابط بین موجودات زنده شامل انسانها با دیگر موجودات و محیط اطرافشان تعریف نمود. حوزه دانش اکولوژیکی سنتی شامل جزئیاتی از دانش تجربی از وضعیت زیستی جمعیت، پایش و ارزیابی منابع، پویایی توالی، الگوی تغییرات در اقلیم و منابع، روابط متقابل گونه ها، آرایه شناسی قومی، بهره برداری پایدار، مدیریت تطبیقی و رژیم های تخریب است. ریشه های بنادین دانش اکولوژیکی سنتی در دانش قومی اساساً گیاهشناسی قومی و اکولوژی انسانی نهفته است. گرایش به سوی دانش اکولوژیکی بومی در سالهای اخیر بسیار افزایش یافته است که بخشی از آن به دلیل اهمیت حفاظت از تنوع زیستی گونه های نادر، مناطق حفاظت شده، فرایندهای اکولوژیکی و بطور کلی کاربری پایدار منابع است. دانشمندان حفاظت محیط زیست، زیست شناسی اقوام، قوم شناسان اکولوژی و بسیاری دیگر از دانشمندان و صاحبان صنایع دارویی به دلیل مسائل اقتصادی، اجتماعی و علمی تمایل به سوی دانش بومی دارند. در این مقاله ابتدا به معرفی دانش اکولوژیکی سنتی پرداخته، سپس مباحثی از جمله اهمیت و مبنای دانش اکولوژیکی سنتی، شباهت ها و تفاوت هایی بین دانش اکولوژیکی سنتی و دانش نوین، اقدامات بین المللی همگام با دانش اکولوژیکی سنتی و در نهایت چالش های بکار گیری دانش سنتی اکولوژیکی و شیوه های حمایتی آن پیشنهاد می گردد.

کلمات کلیدی:

دانش سنتی، دانش اکولوژیکی سنتی، اهمیت، جایگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/103109>

